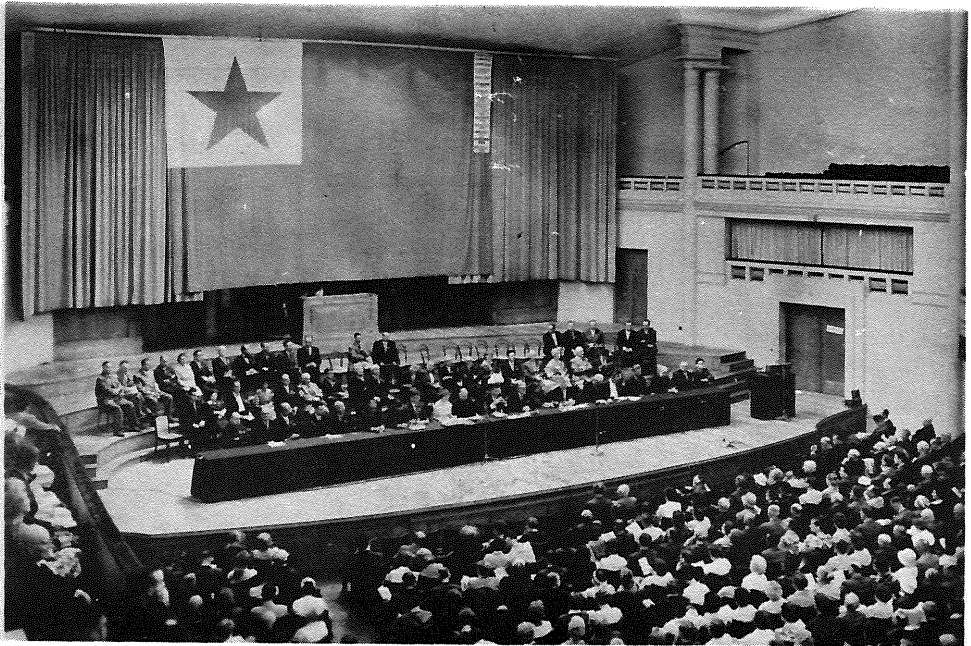

North American

ESPERANTO REVIEW

NORDAMERIKA ESPERANTO-REVUO

Novembro - Decembro • 1960

Opening Session of the Universal Congress of Esperanto
in Brussels, Belgium, 1960.

ESPERANTO REVIEW
Donald Broadribb, editor
5615 Woodlawn, Chicago 37, Illinois, U. S. A.

Published bi-monthly by the ESPERANTO LEAGUE FOR NORTH AMERICA, INC., as its official organ. Subscription free to members.

Membership Dues: Regular Members, \$3.; Supporting Member, \$5.; Patron, \$10; Life Member, \$50; Man and wife, each having privileges of Regular Member, but receiving only one copy of publications, etc., \$4.00.

THE ESPERANTO LEAGUE FOR NORTH AMERICA, INC., is a non-profit organization to encourage the use of the International Language, Esperanto. *Secretary:* Conrad Fisher, 808 Stewart St., Meadville, Pa. *Treasurer:* Adrian Hughes, 476 So. Bailey Ave., Hillsboro, Oregon.

*Make all checks and money orders payable to
"Esperanto League for North America, Inc."*

CONTENTS

Mario Pei and the Language Problem, by Karl Nell	p. 1
Novaj Adresoj	p. 3
Esperanto in the Press	p. 3
Invitation to Seattle	p. 4
Recent Tourist Literature in Esperanto	p. 5
Is it Too Much Trouble?, by Conrad Fisher	p. 5
Esperanto News Notes	p. 6
46th Universal Congress of Esperanto	p. 8
Book Review: Zamenhof, Creator of Esperanto	p. 8
From the Editor	p. 10
Mesaĝo al la Membroj de ELNA	p. 11
Malgranda Venko, rakonto de Marjorie Boulton	p. 12
Letero al Amikoj en Usono, de Roy kaj Dorothy Holland	p. 14
"Grains in the Wind"	p. 15
Leteroj al la Redaktoro	p. 16
Deziras Korespondi	p. 16
Al Ĉio, Poemo de Damjan Vahen-Svetinov	p. 17
Vizito de D-ro Kuwahara al Chicago	p. 17
Novaj Libroj	p. 17
Skolta Esperantista Ligo, de C. Stanley Otto	p. 18
La Movado en Usono kaj Kanado	p. 19
Local Addresses	p. 20
Diversaj anoncoj	p. 21

MARIO PEI AND THE LANGUAGE PROBLEM

The newest book of the famous linguist at Columbia University in New York City, Mario Pei, deserves special interest on the part of both Esperantists and others interested in world affairs. Its title, 'One Language for the World -- And How to Achieve It' (Devin-Adair Co., New York, N. Y.) has an intriguing ring.

First, Prof. Pei proves the need for an international language for the world. Although all of his arguments are well known to any well informed Esperantist, it is important that a man as well informed as he concerning languages in general should present to the public an understanding of why is that in this age of radio, airplanes, movies and intercontinental rockets, a single language for world wide intercommunication becomes more necessary from day to day, and that the English language (or any other of the 'world languages', such as Russian, or French, or Chinese, etc.) cannot fulfill that task.

Showing that a single world language is absolutely necessary for global understanding, Dr. Pei analyzes the advantages of various existent languages for choice as the universal language. He compares the number of persons who use the major languages, the spread of the languages, their commercial, cultural, political and military values, etc., also their special difficulties and irregularities which might prevent their adoption for world wide use. He also accents the political and emotional barriers which must be overcome if there is to be fulfillment of the dream of international, voluntary acceptance of any of the principal world languages as the single second language for use by everyone in general communication.

He does not forget to mention several times that none of the principal world languages could be used as the language for world communication without thorough revision of its phonetic and grammatical patterns. If we were to do this to such languages as English or Russian, then, for this necessary reform, we would make English difficult for English speakers, or Russian for Russians. What is a simplification in the eyes of non-Englishmen or non-Russians would appear to be a ridiculous monstrosity to the eyes of those persons who have spoken and loved their language as their own.

This does not seem to be a very successful road to an international world language. Other roads proposed are the combination of two or three languages (e.g. English and French) into one language system, or the choice of several languages for regional use. Dr. Pei shows that none of these proposals would solve the problem of world wide communication. Simplified ancient languages (especially revisions of Latin) have often been suggested, but none of the suggestions has gained wide spread interest. There must also be taken into consideration that since the time that Latin was in practical use, so many new expressions have been introduced into everyday use that revisions of Latin become strongly non-Latin and artificial if they reflect modern life. Renovated ancient languages cannot solve the problem.

Only a constructed language remains as a solution to the world language problem. There are several possible roads in this respect also: first, we could construct a language on the basis of mathematical logic, or we could construct a language more or less similar to the 'natural' languages, only more systematic. Several languages have been proposed utilizing the first principle, but they have all proved to be unspeakable and impractical. Hundreds of languages constructed on the second principle have been proposed, although only a small number have been brought to the attention of the public. These 'constructed' languages may be divided into the following groups: a. those based on one, two, or a few languages from the same group, or those whose authors have attempted to mix elements from diverse, often quite dissimilar languages with the intention of making the new language 'neutral'. b. those intended by their authors chiefly for communication among scientists and other specialists, or those intended for general international use.

In the opinion of Prof. Pei, Interlingua is the best adapted constructed language for use among scientists and similar persons, while Esperanto is most suited for general use among all people. But he does not decide for the choice of either one or the other.

He urges the selection and introduction of one language as the second language for everyone in the world, and he proposes that an intensive educational program be undertaken by all who recognize the need for a world language. He believes that these persons should not limit their endeavors at present at any one solution for the problem, such as the selection of English or Russian, or another 'natural' language, or of Esperanto or Interlingua or another constructed language, but that the final choice should be left to an international conference convened for this purpose by such a body as the U. N.

The language to be chosen by this world language conference will be revised, if necessary, and if a national language is selected it must be simplified and regularized in regard to its phonetics, grammar, etc. Then thousands of teachers in each nation must learn the official international 'secondary' language, so as to be prepared to teach it to children both in the pre-school and elementary school years.

Dr. Pei believes that the experience of teachers has shown that children can learn any language easily, so it is of no great importance what language is selected as the single international language; it is only when children become ten years old or older that they find learning a new language to be difficult. He therefore proposes that the international language is not to be required of adults, but that only those who wish to study it will undergo instruction. For children instruction is to be required along with other required subjects, such as arithmetic and the reading and writing of their native language.

Dr. Pei even believes that it is not too important whether the language to be chosen is easy or not (although he, of course, prefers a simple, phonetic, regular language), since for children no language is difficult. He appears to forget that before

children can learn the language hundreds of thousands of adults must learn it and reach a degree of perfection in the use of the language, if they are to teach it to the children, and for these pioneer teachers, even in Dr. Pei's view, simplicity, regularity, phonetics, and logic are certainly of great importance.

Consequently, although I agree with Prof. Pei that an educational campaign for the introduction of a single world language is more urgent now than education for one or another specific language (e.g. Esperanto), I think that we should also stress the system which we consider the most suited, for if the day comes when the governments of the nations of the world actually do decide upon the introduction of a single world language, a suitable and developed system must be ready.

We must, of course, also be ready to accept another suitable system or revisions found to be necessary in Esperanto, as Zamenhof himself said (that if a world language more suitable than Esperanto were to be found he would certainly accept it, for it is more important that we have a single world language which works than none or several competing languages). And if I read between the lines of his book, Prof. Pei, although he wishes to remain outside the dispute over which language is to be the international language, personally believes that Esperanto or a language very similar to Esperanto will eventually win out.

Prof. Pei's book is well worth the reading both for Esperantists and non-Esperantists. Although it is not intended to serve as a guide to Esperanto but rather as a guide to the world language problem in general, it can nevertheless serve to promote interest in Esperanto.

Karl Nell

ESPERANTO IN THE PRESS

TRIBUNE CHRONICLE, Warren, Ohio, announced the new Esperanto class for beginners, in the public library and reported on the regional meeting of Esperantists in western Pa., eastern Ohio and northern West Virginia.

FRESNO BEE, Fresno, Calif., letter from Riverdale Esperantist.

SAN FRANCISCO CHRONICLE, Calif. letter headed KARA AMIKO. from Marion Forest in Palo Alto, on friendliness of average persons and the immaturity of their leaders in government.

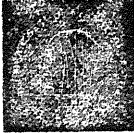
NOVAJ ADRESOJ

Panĉo Doneis, P.O. Box 362, Minnoka, Wisconsin.

Dr. Howard French, TUS LOG Det. 20 TAF Language School, APO 224, % Postmaster, New York, N.Y.

R. Bonesper, 1793 Riverside Dr., Apt. 3-J, New York 34, N.Y. Nova telefonnumero: LO 7-9924.

An Esperanto course is now being held in the University of Massachusetts.

OFFICE OF THE MAYOR + CITY OF SEATTLE

GORDON S. CLINTON MAYOR

October 25, 1960

Esperanto League of North America

GREETINGS:

This is to extend a cordial invitation to the Esperanto League of North America to hold its 1961 convention in Seattle.

Our city is proud of its beautiful natural setting, with its mountains, fresh water lakes and salt water. You will find the opportunity for outdoor sports and other activities almost unlimited. Seattle also offers exceptionally fine shopping facilities as well as the finest of hotels and nationally known restaurants.

Civic and business interests join me in hoping you will choose Seattle as your conference site and promise we will do all we can to make your stay a memorable one.

Cordially,

A handwritten signature in cursive script that reads "Gordon S. Clinton".

Gordon S. Clinton
Mayor

GSC:jl

RECENT TOURIST LITERATURE IN ESPERANTO

(Can be obtained free from addresses given, unless charge is mentioned.)

A folder published by the 'Unuiĝo - Nederlando en la Eksterlando', Keizersgracht 606, Amsterdam C, contains much interesting data about the Netherlands.

Two folders from Austria with separately added translation in Esperanto on another sheet, are about: Graz and Stiria, from the Landesfremdenverkehrsamt für Steiermark, Graz, Herrengasse 16, Austria. Both are in four languages but briefly.

A small part of the folder on Domfront in Normandy (location of the 1960 Normandy Esperanto Congress) offers pictures of the old feudal castle, ramparts, churches, panoramas, etc. Address:

Essi Hôtel de Ville, Domfront; or the UEA delegate there: S-ro Véron, place Petite Bruyère, Domfront, Orne, France

'Berlino de hodiaŭ': La Trafikoficejo, Berlin 82, Berlin-Charlottenburg, Fasanenstrasse 7/8, Germany. (Folder)

'Vienne en Delfinio': Syndicat d'Initiative, Vienne, France. (Folder)

'Al Danlando kaj al la Kontinento': A/S Larvik-Frederikshavnferjen, P.O. Box 2443, Oslo, Norway. (Colored, map, various languages).

'Bruselo': Informa Centro de Bruselo, 10 rue du Chêne, Brussels 1, Belgium. (Photos, booklet).

'Bruselo, Belgujo'. Colors, from the same address.

IS IT TOO MUCH TROUBLE?!

Only one reader responded to my plea to send me stamps from your letters! I'm afraid you don't understand. I send the stamps to Denmark where they are sorted and sold to collectors and stamp dealers. The money received from sale of the stamps is put into the special fund to support Tibor Sekelj, the 'Esperanto missionary'. One church asked its members to collect used stamps to get funds towards building a new church building. Enough money was acquired to pay all the cost of the edifice! Some church missionaries collect stamps of the country where they are stationed and send them to the church headquarters. These stamps are sold in packages, entitled 'mission mixtures'. They are very popular among stamp collectors, and sell easily.

The October issue of UEA's magazine reports that by the 1st of September 1162.50 guilders (=4650 steloj = \$325.50) had been received. So, please think about the importance of the fund! The easiest and quickest way to do is to tear the corner off the envelope far enough from the stamp edges that no damage is done to the stamp, then drop them in an envelope or box and save them until you get enough together to mail to me. I'll soak them off the pieces of envelope and dry them, then send them to Denmark. Or you can send them to the person in charge of the collecting campaign: Petro Zacho, Randbølvej 4, Copenhagen, Denmark.

Conrad Fisher, Secretary, ELNA

ESPERANTO NEWS NOTES

The 45th Universal Esperanto Congress was held in Brussels, Belgium, July 30 - August 6, with somewhat over two thousand persons participating.

On July 12 in Kfar Ata, Israel, a street was officially named 'Dr. Zamenhof Street' in honor of the originator of Esperanto.

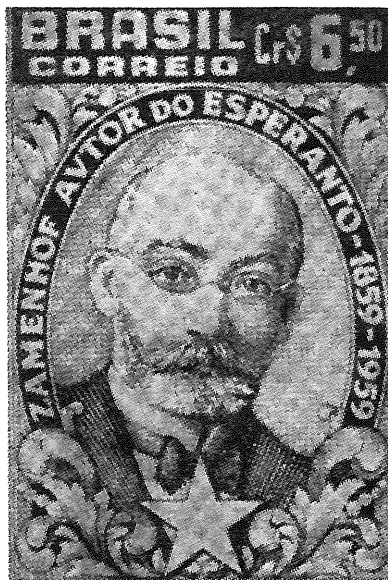
Radio broadcasts in Esperanto by the Voice of America continued in October and November. Response to the broadcasts has been considerable, since the inauguration of the program in March. As of July 25, 950 letters from 65 countries had been received. As a result of the response the original series of six weekly broadcasts was extended. Programs are 30 minutes long and are broadcast on short waves.

The Arnhem Europe Foundation, which organized a conference on the language problem in 1956, has recently established experimental courses in Arnhem, Holland, in Esperanto, English, French, and German. The instruction is given to eight-year-old children in eight schools. The purpose is to compare the results obtained and to choose the most suitable language for use alongside of Dutch.

A petition with signatures representing 800,000 persons has been presented to the Dutch ministry of Instruction, Art, and Science, for the introduction of Esperanto into the schools there.

The 37th Eucharistic World Congress (Roman Catholic) was held in Munich in

1960, using six languages and simultaneous translation equipment. An Esperanto subsection of the Congress was convened. Among those attending the Esperantist meeting was Franz Zak, Bishop of St. Pölten, Austria, who gave his apostolic blessing after a short talk.

Postage stamp issued in 1959 by the Brazilian Post Office.

A large postcard from Italy bears a picture of twenty-two of the postage stamps issued with Esperanto text, or in honor of Esperanto or its originator L. L. Zamenhof. Also available is a series of cards, each of which describes and pictures one of the stamps. Price for the set of 22 cards is 800 Lire (15 international reply coupons). Orders may be sent to Delegazione Siciliana della Federazione Esperantista Italiana, Corso Vittorio Veneto 92, Ragusa, Italy.

For over ten years the Esperantist organization *Universala Ligo*, in cooperation with the government of the Netherlands, has sponsored an international currency which is slowly entering wide spread use in international transactions between individuals. Until now only paper currency has been used, but this summer J.W.A. van Hengel, director of the Netherlands State Mint, officially presented Julia Isbrucker and Andreo Cseh, vice-president and secretary of the *Universala Ligo*, with the first coins for this currency. The coins have the value of 1, 5, and 10 'steloj' (one unit, a 'stelo', is worth \$.07).

A four column story, with picture, by Dick Strange about a recent four month tour of Europe by Ida Belle Craig appeared in the *Sacramento Union*, Nov. 6. The trip was successful largely due to the use of Esperanto in the 22 countries visited.

The Esperanto Club of Los Angeles, California, reports the following classes: conversation class monthly, before the club meetings; at Burbank Evening High School, Wednesdays, at 7 p.m.; at the Pasadena YWCA, Mondays, at 9:30 a.m.; at the Santa Monica YWCA, Thursdays, at 7:30 p.m.; an advanced study group in Hollywood, Fridays, at 1 p.m.; a class in Riverside; and advanced class in Compton.

The Seattle Esperanto Society reports a new class for beginners, taught by F.R. Carlson. Two new classes are expected to begin in November. The club has decided to change its meetings to a weekly basis, at which there will be a one hour Esperanto conversational period (no English allowed), followed by a half hour of discussion in English of language problems, translation work etc., with club business taken care afterward.

The 9th Annual Junior UNESCO Conference for San Mateo County, California, was held on October 28. Children from two Esperanto classes participated, along with children from 56 schools. Jimmy Lorenzato greeted the audience in Esperanto and with a mention of the Esperanto classes, while William Schulze spoke briefly about Esperanto.

In response to the suggestion by UNESCO, the Finnish Ministry of Public Instruction has decided to celebrate the centennial of Zamenhof's birth by devoting one hour in each class in the Finnish schools to information concerning Zamenhof and Esperanto.

HARROGATE: 5-12/III-1961
46 UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

46th Universal Esperanto Congress
Harrogate, England, August 5-12, 1961

Fees: (valid to December 31, 1960):
75 shillings (\$ 10.50); for spouse, 37/6
(\$ 5.25); for persons under 20 and for
students, 25/- (\$ 3.50).

Application blanks may be had from
the offices of E. L. N. A.

Special Features: 17th youth congress
(T.E.J.O.) in Cambridge, one week be-
fore the Harrogate congress; 'East-West'
seminar in London, August 2-4; Festival
of Art, during the Harrogate congress;
Theatrical presentations, during the Har-
rogate congress.

LEAFLETS ON ESPERANTO

- The World is Getting Smaller and
Smaller \$1.50 per 100
- Esperanto, What Is It And What Can It
Give to You 50 for 15¢
- Brief Facts About Esperanto 50 for 15¢
- Esperanto at a Glance 50 for 15¢

Order from Adrian Hughes,
476 So. Bailey Ave., Hillsboro, Oregon

Zamenhof, Creator of Esperanto
by Marjorie Boulton. London: Routledge
and Kegan Paul, 1960. 223p. 14 x
22 1/2 cm. \$ 7.00.

On the occasion of the Zamenhof-
centenary this biography of the author of
the Esperanto language has been published.
As is to be expected (and despite com-
ments in the introduction to the contrary)
much of the book is devoted to sketching
the history of the Esperanto language, and
the sixteen last pages are devoted to a
brief survey of the development of Espe-
ranto since Zamenhof's death in 1917.

The critical reader will wish to com-
pare this biography with 'The Life of
Zamenhof' by E. Privat, to which it is
much indebted. Both Privat and Boulton
are poets, and their interpretation of
Zamenhof's life is highly poetic. While
this makes for enjoyable reading, it is
highly disconcerting if the reader does
not happen to share the particular view-
points which the authors stress. Both bi-
ographies, but Boulton's in particular, are
very emotional. Typical of Boulton's
writing in this biography is such a para-
graph as this (taken from page 104):

The publication of his project had
evidently been premature; Zamenhof's
nature was such that he could hardly
understand those religious people who
were unable to accept his concept of
truth as necessarily fragmentary or of
religious institutions as man-made.
Himself exceptionally free from author-
itarianism, he could understand neither
the bigoted catholic nor the paradox-
ically dogmatic atheist. The world in

general was not mature enough for his ideas; and though the need for certainties and for cosy self-flattering hatreds has now been transferred largely from the religious to the political field, the world is still not mature as Zamenhof was then mature.

The ever-present danger of falling into Zamenhofolatry which afflicts many Esperantists has not been entirely avoided by Boulton. She does, however, appear to recognize the danger and attempts from time to time to remain clear of it.

The picture one receives of Zamenhof is thorough and clear. Many of the ambiguities which the American reader finds in Privat's work are made clear by the writing of Marjorie Boulton who has (being British) an understanding of the differences between the Anglo-American culture and that of continental Europe. While there is an exaggerated tendency to quote from Zamenhof at length, nevertheless the personality of the man shines through as in none of the other biographies for which he serves as subject.

Particularly noteworthy is the understanding which Boulton gives to the various 'reform crises' in the history of the Esperanto movement. The Ido-Schism is treated perhaps in too much detail (the reader tends to lose his perspective in the reading), but competently. A few doubts may be entertained regarding the picture of de Beaufront which is presented: he is stereotyped according to the traditional Esperanto mythology of the Ido-crisis, and bears little resemblance to the picture one gets by reading his own writings before,

during and after the schism. One question which Boulton raises concerning de Beaufront may perhaps be answered. The question is why did de Beaufront make a public statement claiming to be the author of the Ido project, when it seems clear, in historical retrospect, that it was not he but Couturat who was the principal author? The answer may well be that it was the considered (and not inaccurate) opinion of both de Beaufront and Couturat that de Beaufront's reputation among the Esperantists came near to rivaling that of Zamenhof's. In the fervor of the moment they may have supposed that it even surpassed that of Zamenhof. They undoubtedly felt that announcement by de Beaufront of personal responsibility for Ido would swing many Esperantists into the Ido field, as indeed it did in certain areas.

Marjorie Boulton's very sympathetic biography of Zamenhof deserves to be read, especially so because of the competent manner in which the principal facts of his life are treated. The literary nature of the writing makes the book read smoothly and sustains interest. The prohibitive price will make it impossible for most Americans to own, but perhaps libraries may be persuaded to add it to their collection for the benefit of the public.

<p><i>Introduction to</i> ESPERANTO THE UNIVERSAL LANGUAGE The Third Edition . . . REVISED . . . Price \$2.00 Sent on Five Days FREE Examination! BOX 792 • PLACERVILLE, CALIF.</p>

FROM THE EDITOR:

It may come as a bit of a surprise to many of our readers that this issue of the Review is radically different from the last. The difference is to be explained by two factors: there is a new editor, and a new printer. Ferd Carlson, as is generally known, was forced to submit his resignation as editor a few months ago due to ill health. This situation posed two problems, that of finding a new editor and that of making new arrangements for printing. Until now, the major share of the work and expenses for printing the Review has been assumed by its editor. After considerable discussion, the board of directors determined to choose the undersigned as editor and to ask the Esperanto Press, of Oakville, Ontario, to undertake the printing.

For financial reasons, it has been necessary to change the mode of printing from letter-press to photo-lithography. This printing procedure has, however, certain compensations, including the possibility of including more pictorial material than heretofore. Rüdiger Eichholz, of the Esperanto-Press, an accomplished Esperantist is responsible for preparing the text for printing and the actual press work.

It is the editor's hope that readers will find the Review stimulating and helpful. Articles and materials for publication in both Esperanto and English are desired from all who care to make such contributions. Particularly news notes of local groups and Esperantist activities are welcome. Letters from readers of interest to the general public may find a place in these pages, as well as, perhaps, a questions answered section.

What with holidays approaching, it is a good time to consider the desirability of sending a gift subscription to the Review to one or more of your Esperantist friends. Of special importance is checking with your local library (public or college) to determine whether they subscribe to the Review. If not, no single act could mean more for the spread of Esperanto in America than donating a year's subscription to that library. The library is the source of information that most people turn first to learn about Esperanto. The library is the first place to check to ascertain that current information on Esperanto is made available. And then, finally, for most of our readers the approach of the new year means that their own subscriptions or memberships need to be renewed.

May we hear from you soon? The treasurer, to renew your subscription or to enter gift subscriptions, and the editor to learn your thoughts and wishes for the Review. If so, the new year may bring a period of growth and prosperity for the Esperanto movement in America.

Donald Broadribb

MORTO DE GIORGIO CANUTO

Laŭ informo sendita de U.E.A.,
la prezidanto de la Universala Esperanto-Asocio mortis la 29an de oktobro.
Detala nekrologo aperos en la decembra
numero de la gazeto 'Esperanto'.

Mesaĝo al la Membroj de ELNA de David Richardson

Karaj samcelanoj!

Kiel ĉiuj scias, la kostoj de ĉio, kion ni aĉetas, plialtiĝis draste en la lastaj jaroj. Ankaŭ la kostoj de funkciado de nia Ligo. Ne devus do esti surprize, ke oni antaŭvidas la nepran neceson pliigi la enspezojn de la Ligo iamaniere.

La nura demando: kiamaniere?

Se nia Ligo ekzistus sole por nia distro, aŭ por fiska profito (tio certe ne!) ne estus dubeto pri tio; plialtigo de la kotizoj estus la neeskapebla solvo.

Sed la Esperanto-Ligo ekzistas ne por tiaj celoj, sed por idealo. Levante la kostojn de membreco, ĉu ni ne riskus forperdi iujn, kiujn ni klopodadas altiri al tiu idealo?

Se iel eble, ni prefere ne plialtigu la kotizojn de ordinara membro. Kaj tamen estas fakto, ke ni devas egaligi enspezojn al altiĝantaj elspezoj. Kion fari?

Ekzistas unu ebla solvo, kaj mi ĝin rekomendas al ĉiu serioza Esperantisto-ELNAano. Ĉiu tia Esperantisto, komence jam nun, en la fino de 1960, konsentu prop-
ravole ignori la klasifikon de ordinara membro kaj pagu minimume la kotizon de sub-
tena membro.

La alternativo estas, ke la kotizo por ĉiuj membroj -- novevarbitaj kaj ĝisostaj samideanoj-Esperantistoj - altiĝus, verŝajne al la sama kotizo -- \$5 -- kiel oni nun pagas kiel subtena membro. En ambaŭ kazoj la seriozaj membroj pagos pli altan kotizon, sed en la rekomendata kazo la kotizkresko ne aplikiĝos al la novuloj, kiujn ni esperas gajni.

Mi apelacias al ĉiuj faktaj Esperantistoj-ELNAanoj partopreni en ĉi tiu kampanjo por solvi niajn financajn problemojn sen formala kaj ĝenerala kotizaltigo.

Kun antaŭdanko, kaj kun ĉiaj esperoj por via sano, feliĉo kaj larĝaj atingoj por Nia Afero en 1961, samideane vin salutas

via prezidanto,
David Richardson

MALGRANDA VENKO

Kiam, kiel mi, oni ne nur prelegas en virina seminario, sed ankaŭ multe administracias, oni ja havas okazojn por vidi la pli absurdan aŭ neetikan flankojn de la homaj psiko kaj konduto. Tamen, kompense, oni havas siajn tre belajn momentojn.

Studentino vizitis min. "P - pardonu min, sed ĉ-ĉu vi povas forigi vian katon? Mi tre timas ilin."

"Certe." Mi konis plurajn personojn, kiuj havis la saman fobion. Oni devas ilin indulgi kompreneme.

Ĉiam, kiam tiu ĉi studentino vizitis mian studĉambron, mi unue metis mian katon en alian ĉambron. Sed venis tago, kiam ĝi tiel profunde dormis, ke mi decidis ne ĝeni ĝin; mia studentino konsentis, dirante ke ŝi plej timas ĝiajn subitajn movojn. Sed dum la privata instruado, ŝiaj okuloj ofte serĉis la katon.

. Ĉe la fino de la instruado, ŝi pretigis sin por iri for. Subite ŝi diris, heziteme kaj kun spirado modifita:

"Ĉu vi permesas, ke mi penu tuŝi ĝin?"

"Certe, se vi tion deziras."

Mia studentino paliĝis, kunpreminte la dentojn, malrapide alproksimiĝis al mia kato, hezitis, poste timeme metis la manon sur la besteton. Kelkfoje ŝi karesetis ĝin, poste diris "Dankon!" kaj subite foriris.

Bagatela estis tiu venko, sed ĝi kostis al la studentino; kaj bela estas ĉiu momento dum kiu homo kreskas, eĉ malgrandskale.

Pasis du-tri semajnoj: komenciĝis la studentina kampanjo pri la Monda Jaro por Rifugiintoj. Per diversaj, ofte amuze neortodoksaj, servoj al diversaj personoj, la studentinoj perlaboris monon. Oni purigis aŭtomobilojn, ŝuojn, ĉion; oni flikis, gladis, bakis. Mi mem diskonatigis, ke (inter aliaj eblaj taskoj) mi pagos ses pencojn al ĉiu studentino, kiu brosos mian katon kompetente. (Kompreneble la besteto povos ricevi nur unu brosadon ĉiuvespere!) Multaj studentinoj volis fari tiun servon, kiu eble enhavis ion komikan aŭ ludecan; kaj la pelto de mia kato iĝis eksterordinare brila kaj glata.

Mi tamen miris, kiam la juna kattimantino frapis ĉe mia pordo. Ŝi aspektis iom pala.

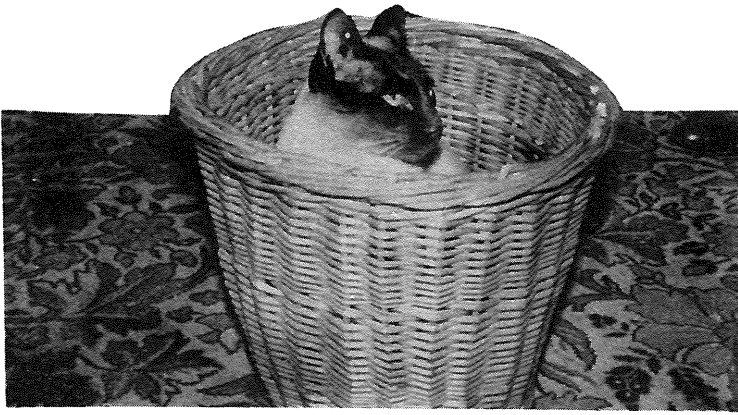
"Ĉu oni jam brosis la katon hodiaŭ vespere, aŭ ĉu mi rajtas brosi lin?"

Eta ŝoko trakuris min.

"Sed, kara mia, mi vere ne povas permesi, ke vi brosu mian katon. Estas multaj studentinoj, kiuj trovas plezuron en tiu laboro; sed por vi, estos vere suferige, ĉu ne?"

"Mmm ... sed se vi permesos, mi deziras provi."

"Do, mi certe ne rifuzos al vi okazon por eble forigi timon; sed mi iom timas, ke eble vi tro postulas de vi mem. Se vi sukcesos nur duone fari la taskon - mi donos al vi tri pencojn! Jen la broso. Mi konsilas vin brosi unue lian dorson; ĉar tio plaĉas

al li kaj li certe ne gratos vin. Li iom malpli aprobos, kiam vi renversos lin! Sed se vi volas, mi helpos vin.”

Firme tiu junulino pala, kun iom kunpremitaj lipoj, kun ĝenerala aspekto streĉita, kaptis la katon kaj komencis brosi lin. Kio ajn kirlis tiun junan koron, la studentino ĝin videbligis nur per sia paleco. Ŝi brosis diligente la dorson de la kato, kiu ronronis. Poste ŝi renversis lin. Li piedbatis ŝin, uzante tiujn ŝtalajn risortojn kiuj troviĝas en la malantaŭaj kruroj de katoj kaj kunikloj. Sangoguteto ekfloris sur la mano sed la studentino rifuzis atenti. Sur la antaŭfajra mato la studentino, kiu timas tuŝi katojn, devis vere lukti, por brosi la ventron kaj akselojn de la besteto, laŭ la kataj higienaj reguloj.

Dum tempeto, mi lasis ŝin lukti. Ŝi sciu, ke tion ŝi kuraĝas fari: ia ajn ereto da memfido estas valora ekiraĵo! Sed post paŭzo, kiam mi vidis, ke ŝi obstine rifuzas timi la katon, sed ke la kato same obstine rifuzas obei manojn, kiujn ĝi certe perceptis kiel tute ne kaspertajn, mi helpis ŝin, tenante la muelantajn malantaŭajn piedojn ĝis la broso estis finita. Poste mi permesas al la kato malrenversigi; la studentino rebrosis la dorson kaj veluran kapeton glatige, ekstaris, redonis la broson al mi kaj atentis sian rekompencon.

Mi donis al ŝi ses pencojn.

“Mia kara,” mi diris, iom emociita, “vere vi ĵus faris ion kuraĝan. Mi konis multajn homojn, kiuj havis fobiojn, sed ĝis hodiaŭ mi neniam vidis unu el ili, kiu tiel montris sin pli forta ol la fobio.”

Mia studentino rektigis sin kun dignosento ĵus trovita, kun ia nova matureco. “Estas por la rifuĝintoj!” ŝi diris.

La naturo ofte premias kuraĝulojn. Post kelkaj tagoj, tiu studentino eksidis sur mia sofo, kaj mia kato, vidinte sinon pli molan ol la sofo, leviĝis, marŝis celeme al la studentino kaj eksidis, sen peti permeson, sur ŝian sinon.

“Strange nun tio tute ne ĝenas min . . . mi ne plu timas katojn.”

Jes, mia profesio donas kelkajn belajn momentojn.

MARJORIE BOULTON

Letero al Amikoj en Usono

(Roy kaj Dorothy Holland, antaŭe en Chicago, forveturis al Eŭropo, kaj sendis la sekvantan leteron al la esperantistaro usona por rakonti pri siaj spertoj.)

Karaj Geamikoj,

Dum la pasintaj du semajnoj, ni survoje renkontis tiom da esperantistoj interesaj kaj gastamemaj ke ni ankoraŭ ne atingis la sunan sudon de Eŭropo.

En Göttingen (Germanujo) gastigis nin esperanta paro (Ges-roj Michling), kiu montris al ni belegajn lumbildojn de sia vizito al la lasta U.E.A.-kongreso, kiu okazis en Bruselo.

Dum nia restado en Frankfurt (Germanujo) ni havigis nian poŝton de S-ro Warner, vicdelegito, al kiu ni antaŭ tri tagoj estis skribintaj de Göttingen, kaj kiu memorigis nin ke laŭregule necesas ke vojaĝantoj sciigu ĉiun delegiton almenaŭ unu semajnon antaŭe pri sia intencata vizito. Tion ni ne sciis (kvankam tio estas skribita en la Jarlibro); nur ke oni devas enmeti internacian respondkuponon kaj U.E.A.-membromarkon en ĉiu peta letero al delegito. Tial ke ni ne povas antaŭe sciigi la delegitojn pri nia vizito (ĉar nia nuna vojaĝo estas neplanita), ni kutime telefonas (se telefonnumero troviĝas en la Jarlibro), aŭ vizitas la hejmon aŭ laborejon de la delegitoj nur por saluti (ne por peti servon). Tamen, tiukaze ili ofte invitas nin viziti ilin poste, aŭ eĉ tiam.

Nia gastiganto en Frankfurt, S-ro Salzmann, multe helpis nin. Li agis kiel tradukanto kiam ni vizitis familion kiu povis skribi angle sed ne multe paroli; li havigis por ni porteblan sonbendigilon (aŭ magneto fonon) je 20%a rabato; li gvidis nin tra la belegaj montoj apudaj; kaj per li ni vizitis du germanajn hejmojn (unu, de liaj gepatroj en la vilaĝo Montabur Westermwald, kaj la alia de esperantista paro juna, Ges-roj Selten), kaj renkontis tri esperantistojn en Wiesbaden (S-ron Schönrich kaj D-ron Kleemann kaj filo).

En Karlsruhe (Germanujo) ni vizitis S-ron Helfers, kies librejo enhavis pli ol tri bretojn da esperantaj libroj; kaj en Freiburg nia gastiganto, S-ro Bonte (kies edzino kaj filino ankaŭ parolis esperante) rekomendis al ni vojaĝon tra la fama Nigra Arbaro ĝis Basel (Svislando). Danke al li, kaj al la brilanta suno, ni faris belegan veturadon tra montetoj kies krutaj flankoj estis kovritaj de malhelaj abioj (tial la nomo 'Nigra Arbaro') inter kiuj troviĝis la flavaj kaj ruĝaj folioj de aliaj arboj. La valoj (kaj kelkfoje la flankoj de la montetoj) enhavis verdajn paŝtejojn kiuj similis al golf-ludejoj, kaj de loko al loko, farmdomojn kun tre krutaj tegmentoj.

La 14-an de oktobro ni eniris Francujon. Ĉe la landlimo mi penis fotografi la doganistojn, sed ne povis pro iliaj fortaj gestoj neaj (la kialon de tio mi ne eltrovis).

En Besançon ni renkontis du ĉarmajn esperantistinojn, F-inon Renée Correy, kiu estis redaktorino de la urba universitato (dum rigardo de 800-jaraĝa katedralo ŝi esperanten tradukis el la franca lingvo por ni); kaj S-inon Trézorier (direktorino de kinder-

garden), kiu invitis nin al sia loĝejo por meztagmanĝo, dum kiu ni ricevis bongustegan fruktan sukton anstataŭ vinon. Ankaŭ ni vizitis ŝian esperantan klason, kies membroj ĉiuj sendis al vi salutojn.

Nun ni restas kelkajn tagojn en Lyon, kie ni dufoje vespermanĝis kun Ges-roj Eyssautier, tre afablaj esperantistoj, per kiuj ni lernis ke francaj infanoj restas en la lernejo ok horojn ĉiutage krom dimanĉe. Hodiaŭ vespere ni ĉeestos kunvenon de la esperanta grupo de Lyon.

Bondezirojn al vi ĉiuj de

Roj kaj Doroteo Holland

“GRAINS IN THE WINDS”

Teachers are requested to take part in the program of exchange of interesting writings and drawings made by their pupils about their life: home, neighbourhood, town; enjoyments and troubles; games, parties; customs in our country, folk lore and legends. The children make drawings, paste-up pictures of flowers, stamps, photos, etc. Everything non-political is permitted in the writings.

Interested teachers knowing Esperanto should include the following information in their letter to the center of the program: Mr. Mrs. or Miss; name; profession; address; name and address of the school, age of the pupils, boys and/or girls; GRAJNOJ EN VENTO, Marcel Erbeta, Bienne-Biel 7, Switzerland. If a good deal of interest is created in your locality, will you be willing and able to administer another circle?

Rules for the children's materials to be sent:

- 1) Size of paper sheets - 21 X 29.7 cm.
- 2) Twenty copies of each child's material

are to be made, to be sent to the center in Switzerland, the first of March, of June, and of November. After the materials from 10 countries have been received, they will be bound together in ten albums and returned to the schools, as an album unique in all the world, valuable, cultural and the best means of winning sceptics over to our cause.

Finances to pay the expenses of the central address are obtained by the co-workers sending a minimum fee of three international reply coupons (value 8¢, price 13¢) every March, June and Nov. A dollar bill would be best, because you would save yourself 17¢, yet still be donating 22¢ above the face-value of the nine coupons.

All material sent to the Swiss center must bear pupils' name, address of the school and of the teacher, to enable them to carry on further communication, if desired. The three coupons are to be sent with each set of materials. Please correspond only in Esperanto.

Letero al la Redaktoro

En via lando oni publikas gravan Almanakon nomitan 'INFORMATION PLEASE', vaste vendatan ne nur en Usono, sed ankaŭ en Hispanameriko.

En siaj paĝoj - pli ol 500 - oni pri-traktas diversajn aferojn: Geografio, Politiko, Sportoj, ktp., sed en la statistika sekcio pri popoloj kaj lingvoj oni nenion diras pri Esperanto; eble oni forgesas aŭ malkonas nian lingvon.

La aŭtoro volonte petas al la legantoj sendi al li novajn informojn pri ĉiu temo, do, mi sugestas alvokon al la Esp. legantoj, por sendi al tiu Almanako informojn pri Esperanto: la mondaj kongresoj, libroj, publikajtoj, kvanto da homoj parolantaj la lingvon, ktp. Tio eble povus helpi nian movadon. La adreso estas:

'Information Please' Almanac,
444 Madison Ave., New York 22, NY
Samideane via

Victor M. Gonzalez

Estimata Redaktoro:

Mi gratulas vin je via elekto al la nova posteno, tre grava por nia afero. Mi dankas vin, ke vi malŝarĝis min de miaj troaj laboroj. Mi esperas ke via nova vidpunkto kaj via kapablo verki pri niaj aferoj levos la Revuon al multe pli alta nivelo ol mi povis atingi. Mi estas certa ke la Revuo nun estas en tre kapablaj manoj.

Samideane via

F.R. Carlson, eksredaktoro

DEZIRAS KORESPONDI

Jan Perina, Jenštejská 1, Hl. kolej, Prague 2, Czechoslovakia. Studento, deziras interŝanĝi p.m. kaj p.k., korespondi pri sportoj, dancmuziko, literaturo.

Francisko Ramirez, Avenida Meridiana 175-2º, Barcelona (13), Spain. Deziras interŝanĝi p.m. kaj unuataĝajn kovertojn.

Ivan Ĉunĉev, Str. Ribarska 19, Vidin, Bulgaria. Dentisto, deziras korespondi kaj interŝanĝi poŝtmarkojn.

Miroslav Mojžišek - Ulice Odboje 340 Vratimov, Czechoslovakia, 41 jarulo, invalido, denaska paralizulo. Kolektas alumetetiketojn.

Zsigó Janós - Tatabánya II, Arpád II Hungaria. 16jarulo, gimnaziulo, volas interŝanĝi poŝtkartojn kun usonanoj.

Universala Esperanto Asocio

estas monda organizo de Esperantistoj, konsistanta el la naciaj asocioj kaj individuaj membroj. Ĝi publikigas la monatan gazeton 'Esperanto', jarlibron (en du partoj), kaj funkciigas reton de deligitoj tra la mondo. Ĉiu aktiva esperantisto bezonas esti individua membro de U.E.A. Kotizoj por 1961:

por simpla membro kiu ricevas la jarlibron:	\$ 2.25
por membro kiu ricevas la gazeton kaj jarlibron:	\$ 4.50
por subtenanta membro:	\$ 6.75
por dumviva membro:	\$ 90.00

Sendu kotizojn al, kaj petu informojn de Donald E. Parrish, 328 West 46th St., Los Angeles 37, California.

... Al Ĉio ...

“Ciganino, prenu la kartojn,
pri sorto vi mia ilin demandu! -
Vi ridas? - Via buŝo sendenta
ne pli al mi nur minacu....”

Eble ŝi min ektimis....

Karton unuan ŝi levis:

Nigran rĝinon miaj okuloj ekvidis...
kiam la duan karton sur tablon ŝi metis,
apud rĝino kora junulo ekrestis....

Karto la tria estis
mort-aso!

Ciganino min akre rigardis,
en ŝiaj okuloj estis demandoj -
karton la kvaran ŝi montris,
karto plej lasta estis
kor-damo!

“Neniam vi estos feliĉa,
nenie vi trovos ripozon,
eĉ en la amo vi estos trompota -
lasu vi ĉion, iru en mondon,
eble nur tiel vi trompos la morton,
kiu al vi estis jam anoncota!”

Mi strange ekridis,
mi prenis kor-damon,
mi ĝin diŝiris
kaj iris sur straton,
laŭ strato en mondon -

En mondo vastega
... al ĉio ...
mi ridis

Damjan Vahen-Svetinov

Vizito de D-ro Kuwahara al Chicago

Vendrede, la 4an de novembro, al-
venis Ĉikagon D-ro Kuwahara, direktisto
de la Registara Instituto por Ĥemia Esplo-
rado en Osaka, Japanio. Du esperantistoj
el la Esperanto-Societo de Ĉikago renkon-
tis lin ĉe lia hotelo, kaj, kun alia japana
sinjoro, parenco de D-ro Kuwahara, ĉiuj
veturis al la hejmo de S-ino Martha
Zocchi por bongustega vespermaĝo.
Poste, ĉiuj veturis al la domo de S-ino
Julie Regal, kaj tie D-ro Kuwahara mon-
tris lumbildojn al anoj de E.S.Ĉ., kaj
interesege parolis esperante pri ili. Poste
ĉiuj mangiŝ kaj babilis unu kun la alia kaj
kun D-ro Kuwahara, grandparte esperante.
Je la fino de la vespero, ĉiuj ŝajne akordis
ke Esperanto ja estas bonega interkompre-
nilo.

David K. Jordan.

NOVAJ LIBROJ

Animo Prisma, de Sylla Chavas
112 p., Rio de Janeiro: Kultura Kooper-
ativo de Esperantistoj.

Esperanto Junulkurso. 92p.
Represita de la Kultura Kooperativo.

Fermentario, de Carlos Vaz Fer-
reira. Tr. Manuel Fernández Menéndez.
254p. Montevideo: Urugvaja Esperanto
Societo.

La Kunmetitaj Verboformoj
de Teo Jung. 55p. Scheveningen: Heroldo
de Esperanto.

Kantoj Por la Paco, de Canko
Murgin. 44p. Deje (Svedio): Sveda
M.E.M.-sekcio.

Ĉina Antologio, 1949-1959.
412p. Peking: Ĉina Esperanto-Ligo.

SKOLTA ESPERANTISTA LIGO

“Estis tre nebula tago en 1908, kiam William D. Boyce, Usona eldonisto, estis serĉanta adreson en London. Tuttage estis kovrata la urbo per densa nebulo. Stratlumilaron oni funkciigis antaŭ la tagmezo. Jam noktigis, kaj estis preskaŭ neeble al la fremdulo trovi sian vojon.

S-ro Boyce miris, kiam el la nebulo knabo proksimiĝis kaj demandis, ĉu li povas helpi. Tiu rakontis al la knabo pri tie, kien li volis iri, kaj plu miris, kiam la junulo salutis al li kaj diris, ‘Venu kun mi, sinjoro.’

Atinginte la adreson Boyce manoni enpoŝigis kaj proponis al la junulo ŝilingon. Li pli ol iam antaŭe miris, kiam ĝin malakceptis la knabo.

‘Dankon: ne sinjoro! Mi estas skolto. La skoltoj ne akceptas dankmonon pro bonfaroj.’

‘Bonfaroj? Skoltoj?’ demandis S-ro Boyce. ‘Kiu estas la skoltoj?’

La knabo klarigis al li, kaj montris la vojon al la oficejo de B-P proksime. Tie lernis S-ro Boyce pri la skoltoj, kaj li decidis, ke Usonaj junuloj ŝatus la grandan skoltludon.

La 8an de februaro, 1910, S-ro Boyce kaj aliluloj, kiuj interesiĝis pri la afero, formale korporaciigis la Usonajn skoltojn, la Boy Scouts of America. Jen kiel la skoltismo komenciĝinte en Sud-Afriko kiel ideo por eduki junulojn en la subĉielartoj venis Usonon per Anglujo pro bonfaro.”

Baldaŭ post tio Prezidanto Wilson kaj aliaj famkonataj viroj tiam ~~forvore~~ subtenis la novan movadon por la junularo bone sciante kaj publike deklarante, ke la sindisciplinigitaj junuloj hodiaŭ estos la civitanoj kaj estroj de nia lando morgaŭ.

En apartaj tranĉeoj en Francujo dum la Unua Mondmilito du Britaj soldatoj multe pripensis skoltan organizaĵon kies programo estus pli internacia ol iu tiam ekzistante en la skolta movado. Kiam komunikado estis ebla, ili korespondis pri iu organizaĵo kiu kunigus skoltojn ĉirkaŭ la mondo. Ĉu ili iam legis artikolon en ‘La Revuo’ redaktita de L. L. Zamenhof pri Esperanto kaj la Skoltoj aŭ simple rekonis la bezonon por organizaĵo, ne certas, sed ili jam daŭris korespondi serioze. En 1918 la du soldatoj A. W. Thomson kaj J. W. Leslie kun alia fondis la SKOLTA ESPERANTISTA LIGO-n. Dum la skoltismo kreskis, ankaŭ kreskis la nombro da skoltaj esperantistoj kaj baldaŭ la fondintoj trovis Francan pastron, S-ro Rambaux, kiu dum la fruaj jaroj de la Ligo eldonis skoltan gazeton, LA SKOLTA HEROLDO. La skolta gazeto baldaŭ atentigis la estrojn de la Esper-

antomovado kaj la estroj de pluraj Eŭropaj skoltaj asocioj.

La Ligo ekfloris de 1930 tra 1941 sub la gvido de forta centra komitato konsistanta el Norman Booth el Huddersfield, la sekretario; D. H. Davis el London, la kasisto; kaj Paul Blaire el Liverpool kiu starigis la kapitalan konton, la konto hodiaŭ ebligas skoltajn eldonaĵojn. Grandegaj kontingentoj de skoltaj esperantistoj evoluis en Britujo, Francujo, Germanujo, kaj Ĉekoslovakio, kaj SEL-tendaroj organiziĝis en multaj landoj tra Eŭropo, ĉe Ĵamboreoj, kaj aliaj okazaĵoj. La nombro da skoltaj membroj eĉ en Usono, tiam estrataj de William Fazel el Texas, grandiĝis, prok. 300. Dum tiu periodo S-ro Rambaux ĉesigis la presigon de LA SKOLTA HEROLDO, kaj tuj Douglas Murphy redaktis novan, nomitan ‘LA SKOLTA BULTENO.’

Milito okazis en 1939. La oficistoj en la multaj landoj devis aliĝi al la armeoj, kaj batali. La Skolta Esperantista Ligo suferis tre serioze same kiel aliaj organizaĵoj. Charles Bardsley tamen konservis la konton kaj vivon de SEL dum tiuj militjaroj kaj servos sian lastan jaron kiel la Sekretario de la Ligo. Ŝajnis ke post tiu granda milito ke SEL kondamniĝis al morto, sed S-ro Bardsley revivigis ĝin. Sub la forta gvido de L. J. Van Gulck el Antwerpen, Belgujo komence de 1948, la Ligo malrapide gajnas gravecon denove inter skoltoj. Novaj kaj agemaj skoltaj kontaktoj okazis en multaj landoj kaj hodiaŭ estas agentoj en pli ol 20 landoj, kun pluraj kreskaj landaj Sekcioj; tio indikas fortan novan intereson inter mondanimaj skoltoj kaj skoltestroj. En 1958 la internacia skolt-oficejo (Boy Scouts International Bureau) salutis la Skoltan Esperantistan Ligon pro ĝiaj 40 jaroj da ekzisto, kaj estis bona afero por tiu Ligo.

En Usono post la Mondmilito agentiĝis George Falgier kies skolta gazeto ESTU PRETA restas klasika skolt-esperantista literaturo. Poste alia agentiĝis sed nenion faris por daŭrigi tiun programon. En 1957 agentiĝis skoltestro, kiu dum sia deviga armea servado fondis la Usonan Sekcion de SEL kun helpo de multaj Esperantistoj. Hodiaŭ la Sekcio proksimiĝas al 100 membroj kaj estas estrata de stabo de junaj skoltoj kaj skoltestroj dediĉitaj al la du movadoj. La Sekcio prizorgas taskojn de publikeco (sub Robert W. Rapp), preparas informon por gruplernado de Esperanto (sub Thomas Haxby), pritraktas novajn internaciajn skoltajn programojn (sub Kenneth M Hunter), kaj eldonas Sekcian bultenon, la USONA SKOLTA REVUO (sub Allan E Fineberg).

C. Stanley Otto

LA MOVADO EN USONO KAJ KANADO

La Nordkalifornia Asocio de Esperanto-Instruistoj kongresis la 8an de oktobro en San Francisco. Dekses personoj ĉeestis. Prelegis Ida Belle Craig, reveninta el la Universala Kongreso en Belgio, kie ŝi oficiale salutis por Usono. Dum ŝi estis en Bruselo, ŝi partoprenis la kurson de la Ĉe-Instituto. La kalifornia kunveno ĝuis demonstracion de la Ĉe-teknikoj. La venonta kunveno okazos la 3an de decembro, en Burlingame.

La klaso por infanoj en Sunnybrae School, San Mateo, California, komenciĝis en oktobro kun 13 gelernantoj. Instruas la klason Lavina Parsons, uzante kiel libron 'Esperanto Por Infanoj'. La infanoj rapide progresas, kaj la plej lertaj komencas legi 'La Verda Lakto' de Andreo Ĉe.

Roy kaj Dorothy Holland, kiuj sendis leteron presitan aliloke en ĉi tiu numero, nun estas en Eŭropo. Sur la ŝipo transiranta la oceanon Dorothy Holland instruis sukcesan Esperanto-klason, kiun oni anoncis ĉiutage per la laŭparoliloj.

Jam menciita en la pasinta numero estas la nova movado, Voĉo de Virinoj, kiu utiligas krom la anglan lingvon ankaŭ esperanton. Eĉ sur la titolpaĝo de la duonmonata gazeto, oni presas la esperantan nomon de la movado samgrande kiel la anglan. Inter la honoraj subtenantoj de la movado estas S-ino Lester B. Pearson, kaj kvin senataninoj, k.c. La movado 'alvokas la virinojn de Kanado protesti

kontraŭ milito aŭ minaco al milito kiel rimedo por solvi mondkonfliktojn; alvokas la virinojn de Kanado montri vojon al la virinoj de la mondo en tiu protesto.'

Laŭ informoj de la Komitatanino por Internacia Korespondado (neangla sekcio) s-ino Vilma Eichholz, la movado kreskas nun je ĉ. 100 membroj ĉiusemajne kaj havas nun jam pli ol 1200 membrojn. Lokaj grupoj fondiĝis en multaj urboj, kiuj i.a. havas la taskon entrepreni tutmondan korespondadon. Esperantlingvaj demandiloj por internacia korespondado jam estas presitaj kaj kun aliaj informoj en esperanto haveblaj de Vilma Eichholz, Esperanto Domo, Oakville, Ont., Kanado.

Mencioj pri Esperanto aŭ pri agado de Esperantistoj aperas en diversaj ĵurnaloj. Lastatempe ni informiĝis pri mencio pri la ELNA-Kongreso 1961 kaj la esperantoklasoj de F.R. Carlson, la Seattle Times de la 20a de oktobro; dua anonco pri la klasoj, en la Seattle Times de la 3a de novembro; dukolona artikolo pri kunveno de la Peninsula Esperanto-Klubo en la San Mateo Times, de la 1a de oktobro; kaj pri la organiziĝo de la Esperanto-Klubo de Lehigh Valley, en la Allentown Morning Call de la 18a de septembro.

La Ĉe-metoda kurso ĉe la universitato en Hamilton, Ontario, komencis kun nur ses personoj, sed intertempe pli ol duoblighis, kaj nun havas jam 13 gelernantojn. Paralela kurso kun 6 lernantinoj ankaŭ gvidata de Vilma Eichholz okazas en la Esperanto Domo, Oakville, Ontario.

LOCAL ADDRESSES

The Review lists, without charge, addresses of local Esperanto groups or of Esperantists who want local contacts to form new local groups. It is not necessary that the members of such groups be members of the League. ELNA exists for the purpose of helping all who want to promote Esperanto. If you want advice on forming a local club or study group, write to: Esperanto League for North America, Meadville, Pa.

In case of a group representing some religious, political or other special interest, please state affiliation or special interest. We make no judgment, and accept no responsibility, concerning Esperantist special interest groups but will list addresses (if in North America) so that persons of similar interests may find congenial groups.

ELNA Membership and Organization Committee, 3122 Silva St., Lakewood, California.

Greenfield Esperanto Committee, 63 Congress St., Greenfield, Mass. PR 3-7031.

James C. Keating, 323 Nottingham St., Springfield 4, Mass. ST 8-8481.

Frances Leshner, 4 West 28th St., New York 1, N. Y. MU 4-6384.

Esperanto Club of the Lehigh Valley, 701 Lechauweki Ave., Bethlehem, Pa. Corresponding Sec.: Rene Oehler.

Esperanto Study Group, Y. W. C. A., Meadville, Pennsylvania.

Floyd A. Clarke, 1723 Illingsworth Ave., Allentown, Pennsylvania.

K. M. Whitten, 3933 Baltimore Ave., Philadelphia 4, Pennsylvania, EV 2-3959.

Mrs. Joey Przybilla, P. O. Box 685, Whitehall, Wisconsin.

Esperanto Society of Chicago, c/o H Tobusch, 55 E. Washington, Chicago, Ill.

Tom Haxby, 724 W. Gordon, Harrison, Arkansas.

Esperanto Coterie of Texas, P. O. Box 805, Houston 1, Texas.

Seattle Esperanto Society, 3231 West 62nd St., Seattle 7, Washington.

Esperanto Society of San Francisco, 110 Cardenas Ave., San Francisco 27, California, Ju 4-2198.

Pasadena Esperanto Class, YWCA, 78 N. Marengo Ave., Pasadena, Calif.

Peninsula Esperanto Club, 410 Darrell Road, Hillsborough, California.

Esperanto Society of Sacramento, 5631 Balboa Circle, Sacramento, Calif.

Esperanto-Klubo de Los Angeles, 1237 N. Alexandria Ave., Los Angeles 29, California.

Esperanto-Societo de San Diego, P. O. Box 6215, San Diego 6, California.

Napa Esperanto Club, c/o Martha Walker, 2846 Monticello Rd., Napa, Cal.

Palo Alto Esperanto Class, Room 39, Palo Alto High School, 50 Embarcadero Rd. Palo Alto, Cal. Meets Wed. at 7:30 p. m.

John Clifford, 750 47th Ave., Capitola, California.

Oakville Esperanto Club, Esperanto House, Oakville, Ont. Canada. Ta2-9330

Christie W. Roberts, Rose Valley, Saskatchewan, Canada.

Calgary Esperanto Studrondo, YWCA, Calgary, Alberta, Canada.

ELNA youth section: Charles Powell, Route 1, Box 92, Winauma, Florida.

Internacia Ligo de Esperantistaj Instruistoj, U.S. representative George Falgier, 3622 N. Market St., St. Louis 13, Missouri

Skolta Esperantista Ligo, U. S. Section: C. Stanley Otto, 20 Harvard Terrace, West Orange, New Jersey.

Internacia Esperanto Muzeo en Wien,
U. S. representative, William E. Baff,
610 C St. S.E., Washington 3, D.C.

Internacia Naturista Fakgrupo Esper-
antista, c/o L. Heilberg, 447 Cole St.,
San Francisco 17, California.

Esperanta Libro-Servo, 2222 Crest
Drive, El Cajon, California.

Esperanto League Book Service,
Middleton, Wisconsin.

OFFICERS of ELNA

President - David B. Richardson,
RFD Box 81, Eastsound, Washington
Vice-President - Charles E. Peterson
8314 E. Florence, Downey, Calif.
Secretary - Conrad Fisher, 808 Ste-
wart St., Meadville, Pennsylvania
Treasurer - Adrian Hughes, 476 S.
Bailey Ave., Hillsboro, Oregon

EXECUTIVE BOARD

Chairman - Armin F. Doneis, Sr.,
P.O. Box 105, Pharr, Texas
Members -
Howard G. Borden, 865 Lower Ferry Road,
Apt. 103, Trenton 8, New Jersey
Mary Gibson, P.O. Box 409, Riverdale,
California
Thomas A. Goldman, 7008 Milwood Rd.,
Bethesda 14, Maryland
Wm Harmon, 3211 Silva St., Lakewood,
California
John L. Lewine, 50 Overlook Terrace,
New York 33, New York
Catherine Schulze, 410 Darrell Road,
Hillsborough, California
H. K. Ver Ploeg, 1908 E. 8th Ave.,
Spokane 32, Washington
Martha Walker, 2846 Monticello Road,
Napa, California

AGOJ KAJ DECIDOJ DE LA ELNA ESTRARA KOMITATO

La Estrara Komitato elektis Armin
Doneis por servi kiel ties estrarestro.
(61-I) Aprobis la nomigon de Donald
Broadribb kiel redaktoro de Nord-Amerika
Esperanto-Revuo.

(61-II) Aprobis akcepton de invito al
ELNA kongresi en Seattle, Washington
de la 7a ĝis 9a de julio, 1961, kun ne-
formala interkonatiĝo vespere de la 6a.
La loka kongresa komitato estos estrata
kaj gvidata de prezidantino Helen Higbee
kaj sekretario Ferd Carlson.

(61-III) Rajtigis la ELNA-kasiston pagi ne
pli ol \$300 por la tutaj kostoj de la no-
vembro-decembro-numero de Nord-Ame-
rika Esperanto-Revuo.

Dua Volumo ESPERANTOLOGIO

*Internacia revuo por la lingvistiko kaj
bibliografio de Esperanto.*

La reapero de "Esperantologio" es-
tas grava kultura evento por la tuta
Esperantista movado. La unua kaj-
ero jam aperis. La tuta dua volumo
kovros proksimume tri jarojn.

La abonprezo por la dua volumo en
Usono estas \$6.00. La jam komplet-
igita Volumo I havebla je \$5.00.

La usona peranto estas
R. C. Marble, Box 4127,
Van Nuys, California.

*Sendu monon kaj abonojn NUN
al la peranto.*

FOR THE STUDENT OF ESPERANTO WE SUGGEST:

Step by Step in Esperanto, by M.C. Butler. 280pp., cloth bound.

An unconventional textbook especially suited for home study. . . . \$2.50

Teach Yourself Esperanto, by Cresswell and Hartley. 205pp.

Utilizes the grammatical approach. \$2.75 in the U.S.A., \$1.85 in Canada.

With 7" (2 hours) tape recording of the Esperanto text \$9.95

Essential Esperanto, by W. A. Gething, 128pp., cloth bound .. \$2.80

Esperanto Pronunciation Record (45 r.p.m., with text). . . . \$1.50

Pronunciation-Exercise Tape (3 3/4 i.p.s. - 2 hours, with text)\$8.90

Life of Zamenhof, by E. Privat. Biography of the author of Esperanto and history of the origins of the Esperanto movement. \$1.00 (Esperanto edit. \$1.25)

ORDER FROM: Esperanto League Book Service, Middleton, Wisconsin.

or: Esperanta Libro Servo, 2222 Crest Drive, El Cajon, California

or: Floyd A. Clarke, 1723 Illingsworth Ave., Allentown, Pennsylvania

or: Esperanto Press, Oakville, Ontario, Canada.

Sender:

ESPERANTO PRESS

Oakville, Ontario, Canada

Return and Forwarding Postage Guaranteed

